

[Agerschou]

pension i nakken uden at ville det, de vil hellere have et stykke arbejde eller revalideringsmuligheder. Omvendt er der situationer, hvor nedslidte mennesker oppe i årene bliver indstillet til førtidspension, men hvor der bliver sagt nej fra revaliderings- og pensionsnævnets side, fordi revalideringsmulighederne ikke er udtømt. Folk bliver naturligvis dybt ulykkelige i den situation.

Samtidig mener vi, at det er helt afgørende, at den nuværende konsulentbistand bibeholdes. Her synes jeg, fru Elisabeth Arnold kommer lidt nemt om ved forholdet til de små kommuner; vi har uanset partifarve fået en lang række henvendelser, hvor man er bekymret for, at den ekspertise vil forsvinde, fordi man siger, at i langt størstedelen af førtidspensionssagerne går den amtskommunale konsulentbistand ind allerede under forberedelsen af en sag.

Til sidst skal jeg sige, at forslaget også indeholder indskrænkning af ankeinstansens kompetence i forbindelse med skøn. Jeg vil sige med det samme, at det går vi imod, og jeg vil nok en gang sige til socialministeren, at vi f.eks. har vejledninger inden for bistandslovens område, som Folketingets Socialudvalg har anset for noget mere end en vejledning, noget, der faktisk kunne betyde, at der ikke skete forskelsbehandling af folk mellem kommunerne. Som eksempel vil jeg nævne vejledningen til § 48 i bistandsloven, og nu sker det samme én gang til.

Jytte Hilden (S):

Jeg synes, må jeg indrømme, at det er lidt ærgerligt, at socialministeren i en sag, der er dybt alvorlig for tusindvis af mennesker, som er stærkt handicappede eller nedslidte efter et langt arbejdsliv som f.eks. kvinder i fiskeindustrien eller hjemmehjælpere, eller mennesker, som af triste grunde er blevet narkomaner eller alkoholikere og har slået deres tilværelse i stykker, beskriver det, som om Socialdemokratiet var hamrende ligeglad med at bringe mennesker i aktivt arbejde.

Desværre må jeg sige, som jeg før har skrevet, at det er socialministerens fordomme, der løber af med hende i forhold til, hvad det er for et Socialdemokrati, ministeren har med at gøre. Vi har lavet et program, der hedder »Gang i 90'erne«, og vi har også lavet et program, der hedder »Alle i gang«, og det minder uhyggelig

meget om socialministerens »Der er brug for alle«.

Derfor kan jeg også i denne debat undre mig over, at det ikke er muligt at finde nogle fælles fodspor eller at gå i hinandens fodspor eller at gå med hinanden hånd i hånd. Jeg synes ærligt talt, ministeren skulle skamme sig over at beskrive landets største parti på den måde, som ministeren gjorde. Vi har hjulpet, og vi har båret med, og det har vi meget gerne gjort både med ungdomsydelse og med bruttorevalidering. Vi bærer gerne med hvert eneste sted, hvor vi kan sikre en bedre socialpolitik for dem, der har det dårligt i dette land.

Men det er klart, at vi i en debat som denne rent faktisk tager de ting op, der bekymrer os, og stiller de spørgsmål, man skal. Vi havde ikke forventet nogen ros fra ministeren. Jeg vil meget gerne rose ministeren, bl.a. for oplægget til de kommuner, som nu skal i gang med at gøre noget for de dårligt stillede.

Så vil jeg godt sige én ting med hensyn til antallet af førtidspensionister og om der skal være flere eller færre. Jeg kan helt tilslutte mig, hvad hr. Agerschou fra SF sagde. Det er jo ikke det, der er spørgsmålet. Der er mange, der ikke burde være fortidspensionister, og der er andre, der faktisk burde have en førtidspension. Det, der er bekymrende for os politikere, er, at den reform, vi lavede i 1984, pludselig viste sig at blive dyr, og så griber vi til det primitive redskab at skære ned i ydelserne, for det var, hvad der lå i regeringens oplæg. Det synes jeg er primitivt.

Derimod synes jeg, der er utrolig meget spændende at hente i det oplæg, som Kommunernes Landsforening havde i begyndelsen af året om en aktiv arbejdsmarkedsindsats nu også for disse grupper. Jeg synes, der er fantastisk meget at hente, når Dansk Handicapforbund på deres nys overståede kongres taler om handikraft – altså hvordan man rent faktisk kan få handicappet arbejdskraft i arbejde. Der er utrolig mange mennesker, der gerne vil gøre noget på dette plan, og jeg synes, det var den diskussion, vi skulle have, også selv om det er blevet mørkt udenfor og nogle af os måske synes, det har været en lang dag.

Til sidst vil jeg godt spørge ministeren: Er der faldet en side ud af det manuskript om finansloven, som finansministeren har forsynet mig med, eller er der stadig tale om besparelser